

திருச்சி “ஹிந்தி” கூட்டத்தில் குழப்பம்

நடேசய்யர் திண்டாட்டம்

தலைவர் யதேச்சாதிகாரம்

—❦—

ரெங்க ரெத்தின சாஸ்திரி ஆணவம்.

மாணவர்கள் ஆத்திரம்.

ஹிந்தி வீழ்க! தமிழ் வாழ்க!

என்ற கூச்சல்.

சாஸ்திரியார், தலைவர் மன்னிப்பு.

வோட்டுக்குமால் கூட்டம் முடிவு.

(ஒரு திருச்சி)

திருச்சி, அக். 21-

நேற்று திருச்சி நேஷனல் காலேஜ் மைதானத்தில் காலேஜ் பிரின்சிபால் தோழர் சரகாத அப்பாங்கார் தலைமையில் ஹிந்தி வார தினம் கொண்டாடப்பட்டது. அப்போது ஹிந்தி கட்டாய பாடமாக்க வேண்டுமா வேண்டாமா என ஒரு தர்க்க வாதமும் நடந்தது. அதில் மாணவர்களும் தமிழ்ப் பண்டிதர்களும் புரோபஸர் களும் கலந்து கொண்டார்கள். மாணவர்கள் “தமிழ் வாழ்க” என்றும் சின்னமணித்திருத்தார்கள். முதலில் ஒவ்வொருவருக்கும் 3 சிமிஷ் நேரம் அனுமதிக்கப்பட்டதாகத் தெரிவிக்கப்பட்டது சாதகமாகத் தோழர்கள் குரில் சுத்தரேசய்யர், எம். ஜி. நடேசய்யர், கணேசன், ஹிந்திப் பிரசாரக் கிருஷ்ணமூர்த்தி, ரெங்கரெத்தின சாஸ்திரி முதலிய பார்ப்பனர்களும் பாதகமாகத் தோழர்கள் கேடேயிட், துரைராஜ், சேலம் மாணிக்கம், சுப்பையா, மதுரை நாயகம் பிள்ளை, (சைவ சித்தாந்த சபை) தேவநேச பாவாணர், பண்டிதர் பெரியசாமி பிள்ளை முதலிய தமிழர்களும் பேசினார்கள். ஹிந்தியை ஆதரித்துப் பேசிய தோழர்களுக்கு 10, 15 நிமிஷ் நேரமளித்துத் தலைவர் அவர்களுக்கு உற்சாகமும் அளித்து வந்தார். ஹிந்தியை எதிர்த்தவர்கள் பேசும் போது 3 நிமிஷமானதும் இன்னும் 2 நிமிஷத்தான் இருக்கிறது சீக்கிரம் முடியுங்கள், அதைப் பேசாதே, இதைப் பேசாதே, சரி, நேரம் முடிந்தது என தலைவர் கிடகமாகச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். இது மாணவர்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை.

கடைசியாக நெங்கரெத்தின சாஸ்திரியார் தமிழ்ப் பண்டிதர்களைத் தாக்கி தமிழ்போதனாமுறைசரியில்லை என்று கூறி மாணவர்களை இழிவாகத் தாக்கிப் பேசினார். அவர் விவாத விஷயத்தைப்பற்றிப் பேசாமல் வாயில் வந்தபடி உளறுவதை தலைவர் அனுமதித்ததை மாணவர்கள் கண்டித்துப் பேசினார்கள். தலைவர் மன்னிப்புக் கேட்க வேண்டுமென்றும் ஆரவாரித்தார்கள்.

தலைவர் யதேச்சாதிகாரம்.

தலைவர் லக்ஷம் செய்யாமல் “அது என் இஷ்டம். நீங்கள் பேசாமல் இருங்கள்” எனக் கூறினார்.

“மற்றவர்கள் பேசும்போது குறுக்கிட்டுத் தடுத்தீர்களே. இது என்ன சர்வாதிகாரம்? மன்னிப்புக் கேட்காமல் கூட்டத்தை நடத்தீயிட மாட்டோம்” என மாணவர்கள் ஆர்ப்பாட்டம் செய்தார்கள்.

“ஆம். நான் ஒரு சர்வாதிகாரிதான்” எனத் தலைவர் பதிலளித்தார்.

சாஸ்திரியார்பேச்சைத்தமிழ்ப் பண்டிதர்களும் கண்டித்து மன்னிப்புக் கேட்க வேண்டுமென்று வேண்டிக் கொண்டார்கள்.

மறுபடியும் மாணவர்கள் “ஹிந்தி வீழ்க, ஹிந்தி எங்களுக்கு வேண்டாம், லம்பாடி பாஷை வேண்டாம், எங்களுக்குத் தமிழ்தான் வேண்டும். சர்வாதிகாரி கூட்டத்துக்குத் தலைமை வகிக்க வேண்டாம்” என்று கூச்சல் போட்டார்கள்.

தோழர் நடேசய்யரும் வேறு சிலரும் கூட்ட நடுவில் சென்று சமாதானம் சொன்னார்கள். மாணவர்கள் நடேசய்யரைப் பிடித்து அங்குமிங்கும் இழுத்துத் தள்ளி அலங்கோலப்படுத்தினார்கள்.

மிறுத தலைவர் தூண்டுதலின் பேரில் ரெங்கரெத்தின சாஸ்திரியார் வருத்தம் தெரிவித்தார்.

மாணவர்கள் “கூடாது மன்னிப்புத்தான் கேட்கவேண்டும்” என்று கூறினார்கள்.

தலைவர் முடிவுரை கூற எழுந்தபோது ஒரே இரைச்சலாக இருந்தது.

உடனேதலைவர் “மக்குகளே! உங்களுக்குச் சாதகமாகத்தான் பேசப் போகிறேன். அமைதியாக இருங்கள்” என்று சொன்னார்.

உடனே ‘மாணவர்கள் எங்களை “மக்குகள்” என்று கேவலப்படுத்தியதற்கு மன்னிப்பு கேட்க வேண்டும். இவ்வாவிட்டால் கூட்டம் எடக்காது” என்று ஆரவாரம் செய்தார்கள்.

“ஹிந்தி வீழ்க! தமிழ்வாழ்க” என்ற ஆர்ப்பாட்டம் வாணைப் பிளந்தது.

“நான் மன்னிப்புக் கேட்க மாட்டேன். உங்களால் ஆனதைப் பாருங்கள்” எனத் தலைவர் வீறு பேசினார்.

மாணவர்கள் மேடையிலேறி “நீங்கள் மன்னிப்புக் கேட்காமல் முடிவுரை கூறியிட மாட்டோம். நீங்கள் தானே எங்கள் வாத்தியார். நாங்கள் மக்குகளானால் நீங்களும் மக்குத் தானே” என்று சொன்னார்கள்.

ஒருமணி நேரம் வரை ஹிந்தி வீழ்க! தொலைக்! தமிழ் வாழ்க! சர்வாதிகாரம் ஒழிக என்ற முழக்கம் பலமாக இருந்தது.

கடைசியில் தலைவர் பண்டிட் பெரியசாமிப் பிள்ளை, தேவநேச பாவாணர் இவர்களைக் கூப்பிட்டு, தாம் சொன்னதை வாபிஸ் வாங்கிக்கொண்டதாகவும் கூட்டத்தில் அமைதி உண்டெண்ணும்படிக்கும் வேண்டிக்கொண்டார். அவ்விருவர் முடிபின்னால் கூட்டத்தில் ஒருவாறு அமைதி நிலவியது.

முடிவுரை:

அப்பால் தலைவர் பேசியதாவது:-

“என்னையும் வேறு சில அறிஞர்களையும் கனம் ராஜகோபாலாச்சாரியார் மாம்பலத்துக்கு அழைத்து ஹிந்தி கட்டாயபாட

மாக்குவதைப்பற்றி யோசனை கேட்டார். எனக்கே படிப்பதற்கு கஷ்டமாக இருக்கிறதென்றும் ஹிந்தியைக் கட்டாயபாடமாக்கக் கூடாதென்றும் நான் சொன்னேன். மற்றவர்களும் அப்படியே சொன்னார்கள். கனம் ஆச்சாரியார் லக்ஷம் செய்யவில்லை. ஹிந்தியைக் கட்டாய பாடமாக்குவதாக அசை இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டியாருக்குத்தாம் வாக்குக் கொடுத்து விட்டதாகவும் ஆகவே கட்டாய பாடமாக்கித் தீர வேண்டுமென்றும் ஆச்சாரியார் சொன்னார்.

முதல் வருப்பிலிருந்து 3-வது பாரம் வரை எல்லா பாடங்களும் தாய்மொழியில் போதிக்க வேண்டும். 4-5-6 பாரங்களில் ஹிந்தியும் இங்கிலீஷும் கட்டாயபாடமாக இருக்க வேண்டும். விரைக என்னை ஒருமணி நேரம் கிழ்த்தவைத்துத் தொந்தரவு செய்து விட்டீர்கள். என் மேல் ஒரு கல்லும் கிழுத்தது” என்று கூறி முடித்தார்.

சாதகமாகவும் பாதகமாகவும் வோட்டு எடுக்க என்று மாணவர்கள் கேட்டுக்கொண்டார்கள்.

“வோட்டு எடுக்க முடியாது” என்று தலைவர் கூறி விட்டார். கூட்டம் குழப்பத்தில் முடிந்தது.

கி. மு. 398ம் ஆண்டில் இந்தியா வந்த ஒரு கிரேக்க ஆசிரியர், அக்காலத்தில் இந்தியர்கள் 150 வருடங்கள் வரை ஜீபித்திருந்ததாகத் தாம் எழுதிய நூலில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.